

סוריה במלכודת
הטורקית עמ' 8

זה הדרכ

פועלי כל הארצות התאחדו!

زو هديرخ ZO HADEREKH

גיליון 5 / 29 בינואר 2025

מצביעים ברגליים נגד הגירוש

עמ' 3

מחאת סילוואן

עמ' 5

עמ' 7

צילום: פלאש 90

העומס על הצבא, החרם בעולם. כבר עשינו להם הירשימה. מה נעשה להם עוד, נגסאקי? נקמנו די; השמדנו די. לא חשוב כמה נהרוג, כל עוד אין אלטרנטיבה חמאס ימשיך לגייס, ימשיך לשגר, ימשיך לשלוט. אני רק שאלה: איפה האופוזיציה? איפה לפיד, גנץ, גולן? הם יודעים מה שאני יודע, והרבה יותר. הפחד להצטייר כתבוסתנים, כבוגדים, כשמאלנים, משתק את יריבי נתניהו. כל אחד מהם שואף להגיע אל ראשות הממשלה מהאמצע, נישא על גבי תרועות מלחמה. הם לא מבינים שאין אמצע - מי שמתיימר להיות מנהיג חייב לבחור צד. במיוחד כשהשאלה היא מה אנחנו עושים בעזה."

נחום ברנע, "ידיעות אחרונות", 13.1

חסמבה במנהרות חב"ד בניו יורק

"שופט בברוקלין נזף בתלמידי ישיבת חב"ד שחפרו מנהרה בינואר 2024 מתחת למרכז חב"ד העולמי בניו יורק. הבחורים הואשמו בחפירת מנהרה סודית מתחת לבית כנסת בקראון הייטס. הארבעה דרשו מהשופט משפט. המקרה התרחש בינואר 2024, כאשר התפרסמה ידיעה על מנהרה מתחת לבית הכנסת במרכז חב"ד העולמי בניו יורק. כשהופיעו שוטרים הם מצאו את התלמידים מנסים להתחבא בתוך המחבוא התת-קרקעי - והחלה קטטה עם המשטרה כשניסו להוציא אותם."

יענקי פובר, "בחדרי חרדים", 14.1

משטרת בן גביר מלא-מלא

"עשרות פעילי ימין חסמו את כביש הכניסה לירושלים במחאה נגד עסקת החטופים. בנוסף, חסמו את צומת סינמה סיטי וגשר המיתרים כשהם מחזיקים שלטים עם הכיתובים: 'העם דורש ניצחון' ו'כן לניצחון' - לא לכניעה'. המשטרה הגיע רק שעה וחצי לאחר שהחל האירוע."

אפרת פורשר, וואלה, 16.1

מקללת את היום שבחרה בליכוד

"בני משפחתה של ענבר הימן, שנחטפה מהמסיבה ברעים ונרצחה בשבי חמאס, הגיעו לכנסת. דודתה חנה כהן, אמרה בדיון בוועדת החוקה כי קיבלה הרבה הבטחות על כך שהעסקה תהיה כוללת, אך היא חלקית ומפקירה חטופים רבים. 'אנחנו משפחה ליכודניקית שורשית ואף אחד לא יבחר בכך יותר. המטתם אסון על המשפחה שלי ואתם מוסיפים חטא על פשע כשאתם לא מחזירים אותה לקבורה. מאה מבני משפחתי הצביעו עבורכם, אמא שלי מקללת את היום שבחרה בליכוד'."

דקלה אהרון שפרן, כאן חדשות, 20.1

מכתבים למערכת

מר עמית סגל: אני רק שאלה

אני רק שאלה: פרשן ערוץ 12 עמית סגל טוען שיש להתנגד לעסקה עם החמאס לשחרור החטופים כי "המחבלים חייבים לרצות את כל עונשם". ומה עם אביו, חגי סגל? חגי סגל היה מחבל יהודי שהורשע ב-1980 בעבירות של גרימת חבלה חמורה וחברות בארגון טרור ונידון רק לשלוש שנות מאסר. מעצרו קוצר בשליש.

י"ו, נתניהו

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com
 או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דברים בשם אומרם

שגעון וטיפשות נגד האנושיות

"איימן עודה מדבר מעל במת הכנסת. הוא אומר את הדברים הבאים: 'אף אחד מהנשאלים לא אמר מילה אחת על עזה. לא אמר אני מרגיש... מרגיש רע... שהמדינה הרגה 17 אלף ילדים מתחת לגיל 10'. אם עודה מייצג את האנושיות, הרי שגוטליב תייצג, כהרגלה, את השיגעון והטירוף על אגפיהם השונים: מגלומניה, נרקסיזם, אובססיה, היסטריה, חוסר גבולות, כל מה שיש בתפריט. ואילו ואטורי — את הטיפשות, הרדידות, הבורות, הכוחנות, הלאומנות. כאמור, כל מה שיש בתפריט. גוטליב פונה לוואטורי בצרחות ואומרת לו: 'אדוני היו"ר, הוא לא יכול להגיד שהרגנו. תחזור בך מהדברים!' ואילו הטיפשות — הישובה על כס היו"ר! — מקבלת את דרישת השיגעון ומורה לאנושיות: 'תחזור בך מהדברים!' הנה פירוק: בדיוק אותם אנשים שמדברים כל הזמן על 'לחץ צבאי', על 'שערי גיהנום', על כך שאין חפים מפשע בעזה; הם אותם אנשים שמכחישים את התוצאות העובדתיות של הפעולות שהם עצמם מבקשים לבצע. הם רוצים שהמדינה תהרוג כמה שיותר, וברגע שאומרים להם שהמדינה הרגה כמה שיותר, הם לא מוכנים לשמוע על כך. כעת עודה מבקש להגיע לכיסאו. אלא ששני הגברים לא מאפשרים לו זאת, מפני שהוא אמור להיות מורחק מהמליאה. אלא שבדרך לשם, המצלמה נעצרת לרגע, ואז רואים את יאיר לפיד. הוא יושב שם ומדבר עם אלעזר שטרן, בזמן שעודה נזרק החוצה."

אלון עידן, "הארץ", 15.1

סמי הכבאי המופרט

השריפות בלוס אנג'לס, שגרמו לנזקים שמוערכים בכ-150 מיליארד דולר, פגעו בשכונת פסיפיק פליסיידס היוקרתית. חלק מתושבי השכונה שכרו שירותים של כבאים פרטיים עבור סכומים שנעו בין 3,000 ל-10,000 דולר, בזמן שרבים מתושבי העיר ראו את בתיהם נשרפים כליל. זה כמוכר גרם לזעם גדול. הדרישה לשירותי כבאים פרטיים עלתה דרסטית ב-20 השנים האחרונות בגלל השריפות התכופות. הביקורת והכעס הציבורי על כך שרק העשיריון העליון יכול לאפשר לעצמו שירות שכזה ושוזה בא על חשבון הכלל. נתון מדהים אחר הוא ש-45% מכלל הכבאים העובדים כיום בארה"ב מועסקים באופן פרטי. המבקרים טוענים שממשלות הכיבוש הפרטיות משתמשות במים בברזי הכיבוש המיועדים לשימוש הכבאים המועסקים על ידי העירייה.

איילה אור-אל, וינט, 16.1

האופוזיציה בין הירושמה לנגסאקי

"את הלחימה בעזה צריך לסיים. אין צורך לחזור על הנימוקים - הם ידועים לכל: החטופים, משפחותיהם, החללים בצה"ל,

פני ממשלת הימין להמשך המלחמה

ישראל מחוללת הסלמה בגדה

שבים ששוחחו עם כתב סוכנות הידיעות וואפא מסרו: "שיבתנו היא תשובתנו לתוכנית הגירוש של הנשיא טראמפ."

תוכנית הגירוש שמציע טראמפ

הנשיא טראמפ העלה השבוע פעמיים את הצעתו לטיהור אתני של פלסטינים מרצועת עזה - לגירושם למצרים ולירדן. לדברי טראמפ, הוא שוחח על כך עם מלך ירדן עבדאללה השני ועם נשיא מצרים עבד אל-פתאח א-סיסי. טראמפ הצהיר כי הפתרון יכול להיות "זמני או ארוך טווח".

בשיחה שערך עם עיתונאים הדגיש טראמפ כי הרצועה היא "ממש אתר הריסה כרגע. כמעט הכל נהרס, ואנשים מתים שם, הייתי רוצה שמצרים או ירדן ייקחו אותם... אנחנו מדברים על כנראה מיליון וחצי בני אדם ואנחנו פשוט נגקה את כל העניין הזה". טראמפ הוסיף כי הוא "מעדיף להסתבך עם חלק מהמדינות הערביות ולבנות דיור במקום אחר, שם הם יכולים אולי לחיות בשקט לשם שינוי. משהו חייב לקרות".

טראמפ משוכנע שאיסיסי יהיה מוכן לקבל עקורים מרצועת עזה למדינתו. "הוא חבר שלי", אמר, "הוא נמצא באזור קשה מאוד בעולם, אם להיות כנים. כמו שאומרים, זו שכונה קשה. אבל אני חושב שהוא יעשה זאת, ואני חושב שגם מלך ירדן יעשה זאת". ממשלות מצרים, ירדן והרשות הפלסטינית סירבו עד כה בתוקף לקבל את הצעת טראמפ. כמה שעות קודם להכרזתו בעניין הפליטים, אישר הנשיא כי ארה"ב הסירה את ההגבלות על משלוחי פצצות כבדות לישראל, שהטיל ביידן. בימין הגזעני בירכו על הצעת הגירוש של טראמפ. שר האוצר בצלאל סמוטריץ' אמר כי "הרעיון נהדר" וכי הוא יפעל מול ראש הממשלה והקבינט "כדי שתהיה תוכנית אופרטיבית שתוציא זאת לפועל בהקדם האפשרי".

לעומת זאת, במק"י ובחד"ש זעמו על חזון הטרנספר של נשיא ארה"ב. בגילוי דעת משותף שלהן נכתב: "צעדת השיבה ההמונית לצפון רצועת עזה היא התשובה הפלסטינית האיתנה לתוכנית העקירה". גילוי הדעת התריע מפני ניסיונות של ממשלת נתניהו למנוע את המשך השיבה של העקורים לצפון הרצועה ולהציב מכשולים בפני שיקום עזה. גילוי הדעת ציין כי "נדרשת ערנות נוכח האפשרות שטראמפ וממשלו הקיצוני יפעילו אמצעי לחץ על מדינות ערביות" בניסיון לאלץ אותן לקבל את תוכנית הטיהור האתני.

ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש) כתבה: "התשובה המעשית הברורה של תושבי עזה לטראמפ חשובה יותר מכל הצהרה פוליטית. כל אישה, ילד, מבוגר או צעיר שעמדו שעות מול מחסומים של צבא הכיבוש ועשו את הלילה על החולות בדרכם לצפון עזה שיגרו מסר חד-משמעי למי שרואה עצמו האיש החזק בעולם: אנחנו כאן ונשאר כאן. מי שלא אוהב את זה, שישתה מהים של עזה". הרשות הפלסטינית הביעה אף היא התנגדות נחרצת להצעת טראמפ וגינתה בתוקף "כל יוזמה שמטרתה לגרש את בני העם הפלסטיני מרצועת עזה... מדובר במעשה בלתי מתקבל על הדעת החרוץ קווים אדומים, עליהם התרענו לא פעם. העם הפלסטיני יישאר מחויב לאדמתו ולמקומותיו הקדושים, ולא נאפשר חזרה על הנכבות של 1948-1967. עמנו לא יעזוב את מולדתו".

א. בן יאיר

בעוד הפסקת האש בעזה נמשכת ועמה שחרור החטופים והאסירים, מוקד המלחמה עבר לזירה אחרת: הגדה המערבית הכבושה. ב-21 בינואר החל הצבא במתקפה על העיר ג'נין ומחנה הפליטים שלה, תוך גרימת הרס כבד לתשתיות, מעצרים המוניים ופינוי כפוי של משפחות. עד כה נמנו בפעולה הצבאית בג'נין 17 הרוגים פלסטינים, עשרות פצועים, עשרות עצורים והרס של יותר ממאה בתים. במקביל, מונע הצבא מצוותי ההצלה וכיבוי האש להיכנס למחנה הפליטים.

לפי דיווחים פלסטיניים, כוחות הכיבוש מנסים לפצל את המחנה לארבעה חלקים באמצעות הריסת רחובות ופיצוץ בתים. עוד דווח כי חיילים מונעים מתושבים שברחו מחלקו המערבי של המחנה בעקבות פלישת הצבא לשוב לבתיהם. שישה ימים לאחר תחילת המתקפה על ג'נין, השבוע (26.1) פתח הצבא במתקפה גם על העיר טול כרם ומחנה הפליטים שלידה. כטב"מ צבאי תקף במחנה הפליטים נור א-שמס והרג שני פלסטינים. גם בטול כרם הטילו כוחות הכיבוש סגר וביצעו מעצרים נרחבים תוך הרס בתים ועקירת תושבים. לפי סוכנות הידיעות הפלסטינית וואפא, נגרם נזק בלתי הפיך לרשתות מים, חשמל, ביוב ואינטרנט.

מבנים גבוהים במחנה הפליטים נור א-שמס הוחרמו והפכו למוצבים צבאיים ולעמדות צלפים, השולטים במחנה ובסביבתו. דחפורים של הצבא החריבו את המרכז המקומי של אונר"א, בתי ספר, חנויות ואף חלק מבית המשפט המרכזי בטול כרם. הכוחות הטילו מצור על בתי החולים שהיה ת'אבת ואל-אסראא, תוך שיבוש פעילותם של אמבולנסים וצוותים רפואיים.

במקביל מבצעים כוחות הכיבוש מעצרים המוניים ברחבי הגדה. לפי דיווח של הרשות לענייני אסירים ומועדון האסיר הפלסטיני, המעצרים נערכו במחוזות טולכרם, חברון, שכם, רמאללה, בית לחם וירושלים.

לשכת הנשיא הפלסטיני מחמוד עבאס גינתה את המתקפה הישראלית בגדה המערבית ומסרה, כי המשך המתקפה בגדה המערבית "לא יוביל לביטחון או יציבות, אלא להסלמה ולמעגלי אלימות חדשים".

העקורים שבים לצפון הרצועה

חרף הפסקת האש בעזה שהחלה ב-19.1, כוחות הכיבוש מוסיפים לירות ולהפציץ ברצועה. השבוע (28.1) דווח כי עקורים נפגעו מאש חיילים בעת ששבו לבתיהם בשכונת זיתון בדרום העיר עזה. עוד דיווחה סוכנות הידיעות וואפא כי חיילים ירו לעבר תושבים בחאן יונס בדרום הרצועה. דובר צה"ל הודה כי כטב"ם של חיל האוויר תקף כלי רכב עם כמה נוסעים שעבר באזור במרכז הרצועה שאינו מותר למעבר עזתים לפי מתווה הפסקת האש. בתוך כך, כלי תקשורת פלסטיניים דיווחו כי אדם שתפגעל דחפור נהרג בתקיפת כטב"ם ממערב לנוסיראת ברצועת עזה.

במסגרת הפסקת האש, עושים רכבות פלסטינים את דרכם ברגל לצפון הרצועה. התושבים הולכים מרחק של כ-7 ק"מ דרך כביש אל-ראשיד ההרוס שלאורך החוף. רבים המתונו במחסומי צבא הכיבוש יומיים עד לפתיחת הכבישים לצפון.

דיונים בבריטניה וצרפת בעקבות המהלך של הימין הקיצוני גינזיים רבים למזימה להדחת ח"כ איימן עודה

לסדר היום והצעת החלטה לפיהן "הפרלמנט מביע דאגה צמודה בעקבות מאמצי הקואליציה בישראל, יחד עם פוליטיקאים מהאופוזיציה, להדיח מהכנסת את איימן עודה בעקבות תמיכתו בהפסקת האש בין ישראל לחמאס. ח"כ עודה שיתף ברבים את הצורך בשחרורם של פלסטינים וישראלים מעול הכיבוש ובשל כך רוצים להעניש אותו", נכתב. השלושה מזכירים את הצעדים שנקטו בכנסת נגד ח"כ עופר כסיף (חד"ש). לדברי חברי הפרלמנט בלונדון, ממשלת בריטניה חייבת להביע תמיכה "בחברי כנסת המתנגדים לשלילת זכותו של העם הפלסטיני להגדרה עצמאית ואשר נבחרו באופן דמוקרטי".

מהלך ההדחה שמקדם הימין הקיצוני ספג גינזיים רבים גם בארץ. 2,500 אזרחים חתמו על עצומה מקוונת הדורשת מלפיד לחזור בו מתמיכתו בהדחת ח"כ עודה. בעצומה שיוזמה "זוים – קהילה פועלת" נכתב: "התאכזבנו מתמיכתך בהדחת ח"כ איימן עודה, שהוא אחד השותפים החשובים והאמיצים באופוזיציה לממשל נתניהו. אין אלטרנטיבה לממשלת האסון לבד משותפות יהודית-ערבית. כיו"ר האופוזיציה וממובילי המחנה הדמוקרטי, אנחנו מצפות ומצפים ממך להתחייב לשותפות הזו".

בפרלמנט הבריטי ובסנאט הצרפתי ייערכו דיונים בעקבות מזימת הימין הקיצוני שזכתה בתמיכת יו"ר האופוזיציה, ח"כ יאיר לפיד (יש עתיד), להדחה מהכנסת של יו"ר סיעת חד"ש-תע"ל, ח"כ איימן עודה. ההצעה הועלתה בתגובה לציוצו של ח"כ עודה בשבוע שעבר: "שמח על שחרור החטופים והאסירים. מפה חייבים לשחרר את שני העמים מעול הכיבוש. כולנו נולדנו בני חורין". ח"כ אביחי בוארון (הליכוד) הודיע כי החל לאסוף 70 חתימות של חברי סיעות הבית על מנת להוביל להדחתו של ח"כ עודה.

מזימת ההדחה עוררה התנגדות רבה בארץ ובחו"ל. חבר הסנאט הצרפתי מהסיעה הקומוניסטית יאן ברוסה פנה בשאלתה לשר החוץ. "איך מתכוונת צרפת לפעול כדי למנוע את הדחתו של ח"כ איימן עודה תוך פגיעה קשה בעקרונות הדמוקרטיה?", שאל ברוסה. בכונתו גם להגיש הצעה לסדר היום של הסנאט על מנת לקדם גינוי רשמי למהלך הימין הקיצוני בישראל.

שלושה חברי הפרלמנט הבריטי דרשו השבוע לקיים דיון בהדחת ח"כ עודה. איוב חאן (עצמאי), כריס לאו (המפלגה הלאומית הסקוטית) וקולום איסטוד (הלייבור) הגישו הצעה

סגל ההוראה במכללות הציבוריות

מאיים להחרף את העיצומים

שבוע שני לעיצומים שנוקט סגל ההוראה במכללות הציבוריות המאוגד בארגון כוח לעובדים. המרצים פתחו בצעדים ארגוניים הכוללים שיבוש הבחינות והמטלות ב-14 מכללות ברחבי הארץ. במסגרת העיצומים לא יימסרו שאלוני בחינות ומטלות, לא יתקיימו בחינות ולא יימסרו ציונים. לדברי האיגוד, פערי השכר בין סגלי ההוראה במכללות הציבוריות לבין עמיתיהם באוניברסיטאות עומדים על כ-50%. האיגוד דורש לצמצם את הפערים במסגרת המשא ומתן עם הוועדה לתקצוב ותכנון בהשכלה הגבוהה (ות"ת), ועד ראשי המכללות (ור"מ) ומשרד האוצר, המתנהל מאז יוני 2023. האיגוד טוען כי מזה 11 שנים לא חל עדכון בשכרם של סגלי ההוראה, וזאת חרף ניסיונות להגיע להסכם.

המוסדות בהשכלה הגבוהה בהן המרצים נוקטים בעיצומים הם מכללת רופין, בית ברל, שנקר, המכללה האקדמית תל אביב-יפו, המכון הטכנולוגי חולון מכללת הדסה, מכללת עזריאלי, מכללת אשקלון, סמינר הקיבוצים, מכללת אחוה, מכללת כנרת-עמק הירדן, מכללת ספיר, האקדמיה למוזיקה ומחול בירושלים, ומכללת עמק יזרעאל.

בשבוע שעבר נערכה ישיבת משא ומתן ארצי חשובה במשרדי ות"ת בירושלים. בתום הישיבה מסר צוות המו"מ של האיגוד: "ניכר שסכסוך העבודה והעיצומים שלנו נושאים פרי. בפגישה הוצגה בפנינו הצעה מקיפה של שלושת הגורמים יחד – ור"מ, ות"ת ומשרד האוצר.

"על אף שילוב הכוחות והמאמצים, ההצעה שקיבלנו עדיין מותירה פערים גדולים בין הצדדים סביב שאלת השכר הקריטי; נותנת מענים יפים אך לא מספקים ליתר הסוגיות ולא כוללת התייחסות למספר סוגיות חשובות אחרות. לכן כרגע אין שינוי ואין לנו ברירה אלא להמשיך בעיצומים ואם יהיה צורך – גם להחרף אותם".

60 שנה ל'זו הדרך'

גורשו ללא מים ומזון

בתום מלחמת 1967

גיליונות "זו הדרך" שפורסמו לאחר מלחמת יוני 1967, במהלכה נכבשו ירושלים המזרחית, הגדה המערבית, רצועת עזה, רמת הגולן וסיני, סבלו מצנזורה צבאית קשה במיוחד: כתמים לבנים הופיעו בידעות ובמאמרים וכתבות שלמות נפסלו לפרסום. הידיעה שפורסמה בשער הגיליון מ-14 ביוני 1967 בכותרת "מה קורה באזורים הכבושים" היא עדות לכך. מפאת מספרי הצנזורה קשה לקרוא אותה במלואה. אך ממה שהותר לפרסום ו"על פי מקורות זרים" (קרי: דיווחים בסוכנויות הידיעות או עיתונים בחו"ל) ניתן ללמוד שכמאה אלף פליטים פלסטינים, תושבי הגדה המערבית שזה עתה נכבשה, הגיעו לעמאן, בירת ירדן. "סוכנויות הידיעות המערביות מוסרות כי רבים מהפליטים מספרים שהישראלים מכריחים את תושבי הערים החשובות ג'נין, טול-כרם, קלקיליה ויריחו לעזוב את בתיהם. לתושבים המגורשים מתירים לקחת רק מעט חפצים אישיים והם מגיעים לרבת-עמון במצב עלוב ביותר", נכתב בידעה. בהמשך, לאחר משפט שהצנזורה מחקה בו כמה שורות, נאמר: "נמסר כי יריחו התרוקנה מתושביה, וכי נשים וטף צועדים ברגל במדבר לעבר הירדן, ללא מזון ומשקה". הידיעה נקטעה שוב ושוב בידי הצנזורים הצבאיים. בשל מחיקת הצנזורה קשה עד מאוד לקרוא את המשך הידיעה בעמודים הפנימיים. גירוש, פליטים, עקורים ללא מזון ומים – נשמע מוכר?

נאבקים נגד הריסת בתים בסילוואן

שביתת מחאה בכפר עקב נגד ההדרה

שביתה הוכרזה השבוע (26.1) בכפר עקב שבירושלים המזרחית הכבושה וביישובים הסמוכים לו במחאה על המצור, המחסומים ועל ההדרה הממוסדת של האוכלוסייה הערבית-פלסטינית בירושלים המזרחית ובגדה המערבית. השביתה, בה משתתפים אלפי עובדים בתחומים שונים – ביניהם רופאים, מורים, נהגים, עובדי עירייה ופקידים – אינה רק מחאה על התנאים הקשים, אלא קריאה לשים קץ לכיבוש ולדיכוי המתמשך.

תושבי כפר עקב, בעלי תושבות ישראלית, חיים במציאות של ניכור, בידוד ושעבוד. הכפר, הממוקם בצפון ירושלים, נמצא תחת מצור מוחלט בשל גדר ההפרדה המפרידה אותו משאר שכונות ירושלים המזרחית, ובשל חסימות צמתים ומחסומים המקשות על התושבים את הגישה למקומות עבודה, לבתי חולים ולמסגרות חינוכיות. בשנים האחרונות החרף המצור הכלכלי: הגישה למים הוגבלה באופן חמור והמציאות הפיסית של המחסומים הפכה את השכונה לכלא באוויר הפתוח. ההתעלמות המוחלטת מצד עיריית ירושלים בראשות משה ליאון מצורכי כפר עקב מדגישה את ההזנחה המכוונת. כל זרועות השלטון – מהמשטרה ועד לשירותי הבריאות – שותפות בדיכוי זה.

מדיניות הכיבוש המטילה חסמים על התנועה והפעילות הכלכלית פוגעת לא רק בזכויות בסיסיות – היא מייצרת מציאות של עוני, אבטלה וחיים חסרי ביטחון. נוסף לניתוק הפיסי של השכונה מהמרכזים העירוניים של ירושלים, מדיניות זו מבטאת את המשטר הקולוניאלי שבמסגרתו נשללת מהאוכלוסייה הפלסטינית הזכות הבסיסית לחיים חופשיים ולנגישות לשירותים.

תפקידו של מעמד העובדים נגד הכוח הכובש

דרישות השביתה: הפסקת מדיניות סגירת הכבישים והחסימות של היישובים הערביים; הענקת זכויות נאותות למובילי העובדים; מניעת הדיכוי הכלכלי; פתיחת שיח עם הרשויות הרלוונטיות למציאת פתרון יסודי, שישים קץ למגבלות הכיבוש ויאפשר לתושבים חיים בכבוד. דרישות אלה הן קריאה ברורה לשים קץ להפרדה ולמציאות של דיכוי. כל פועל, כל מורה, כל רופא – כולם תורמים למאבק הזה למען חיים טובים יותר של שוויון, חירות וצדק.

ממקי וחד"ש בירושלים נמסר: תושבי ירושלים המזרחית בכלל וכפר עקב בפרט זכאים למלוא זכויותיהם – לא בחסד, אלא מכוח כפיית שלטון הכיבוש הישראלי עליהם. כל עוד לא הושגו שלום קבע ועצמאות פלסטינית, הכוח הכובש מחויב לאפשר לאוכלוסייה הנשלטת חיים של ביטחון ושגשוג. ההחלטה של תושבי כפר עקב לצאת לשביתה בתגובה לדיכוי מראה כי הם מבינים את תפקידו המכריע של המעמד העובד בקדמת המאבק נגד הכיבוש, הניצול והאימפריאליזם. מק"י וחד"ש מברכות את תושבי כפר עקב ועומדות לצדם בכל מאבקהם הצודקים.

עשרות תושבי שכונת אל-בוסתאן בכפר סילוואן בירושלים המזרחית הכבושה הפגינו השבוע (26.1) מול עיריית ירושלים נגד הריסות הבתים המתוכננות בשכונתם. אליהם הצטרפו עשרות פעילים יהודים וערבים, ובהם פעילי מק"י וחד"ש.

המחאה הנוכחית פרצה בעקבות החלטת שופטת בית משפט השלום מרים קסלסי על פינוי בתייהם של 139 תושבים מ-24 משפחות בשכונה בעקבות תביעות שהגישה עמותת הימין הקיצוני "עטרת כהנים". עמותה זו ממומנת בכספים שמזרימים אליה בעלי הון אמריקאים ומקדמת את האינטרסים של המתנחלים בירושלים המזרחית. כעת מתכננת העמותה, בשיתוף העירייה, להרוס את בתי השכונה ולהקים על ההריסות פרויקט תיירותי בשם "גן המלך".

טבעת התנחלויות מסביב לעיר העתיקה

פרויקט "גן המלך" נועד לחבר את "עיר דוד", שמנהלת עמותת המתנחלים אלע"ד, למתחם של עמותת עטרת כהנים בבטן אל-הווא. זאת כחלק ממהלך ליצירת טבעת של התנחלויות מסביב לאגן העיר העתיקה. העירייה טוענת כי הבתים בשכונה המיועדים להריסה נבנו ללא היתרים. אבל עבור פלסטינים בירושלים המזרחית כמעט בלתי-אפשרי לקבל היתרי בניה ולכן כל בניה נחשבת "בלתי חוקית".

ההחלטה של השופטת קסלסי מצטרפת לגל פינויים בשכונה בחודשים האחרונים של 2024, במסגרתו פונו שבע משפחות מבתיהן לטובת המתנחלים בהחלטות של בתי המשפט. 17 משפחות כבר פונו לפני כעשור מבתיהן בדי המתנחלים.

למען הילדים והעתיד

בהפגנת התושבים מול העירייה השתתף גם ח"כ עופר כסיף (חד"ש), אשר הביע תמיכה במאבקם וגינה את הטיהור האתני המתמשך בירושלים המזרחית. מבין חברי מועצת העיר ירושלים, רק חברי הסיעה "האיחוד הירושלמי", בהם לורה וורטון ויוסי חביליו, הגיעו לתמוך בתושבי השכונה. לקראת סוף ההפגנה הגיע למקום סגן ראש העיר אריה קינג מסיעת "מאוחדים", המזוהה עם הכהניסט בן גביר, במטרה להתגרות במשפחות המפגינות. קינג עודד את פעיליו לחולל פרובוקציות בהפגנה, אך כשל ועזב איתם את הכיכר. אחד ממובילי המאבק בסילוואן, שביקש להישאר בעילום שם, אמר לכתב "זו הדרך" שסיקר את ההפגנה, כי מטרת התושבים היא לקבל יחס שווה ללא אפליה, ו-"להגן על הזכויות שלנו ועל העתיד של הילדים שלנו".

מסניף המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) בירושלים נמסר: "אנו תומכים במחאתם הצודקת של תושבי אל בוסתאן נגד הפרויקט הקולוניאלי, וכן בכלל המאבקים של תושבי ירושלים המזרחית נגד ניסיונות הטיהור האתני שמובילים המתנחלים ועיריית ירושלים. ההפגנה היום (26.1) חשובה ביותר נוכח המאמצים הרבים של המתנחלים ונציגיהם להשתיק את קולם של הפלסטינים בירושלים – מאמצים שעוצמתם גברה מאז תחילת המלחמה בעזה. אנחנו מברכים על ההתעוררות הפוליטית בשבועות האחרונים, כפי שניתן לראות בכפר עקב ובסילוואן, ומביעים את תמיכתנו בכל מאבק פוליטי של תושבי העיר לשחרור מדיכוי ומניצול".

עומר דה לנגה

לישראל דמוקרטיה ושוויונית

"אין דמוקרטיה עם כיבוש" - מפגינים ישראלים בעת ביקורו האחרון של נתניהו בארה"ב, ספטמבר 2023 (צילום: גילי גץ, הקן החדשה לישראל)

אומרים את מה שאנחנו כולנו פה אמרנו כל הזמן: לא פילדלפי, לא רפיח ולא לחץ צבאי. הממשלה לא הפסיקה למכור לנו ספינים ולטרפד עסקת חטופים שהייתה צריכה לקרות מזמן. בושה!

בשבוע כל כך קריטי ומרגש, אני שולחת לכם ולמשפחות החטופים והחטופות מסר של סולידריות וחיבוק מישראלים ויהודים ברחבי העולם. אתן ואתם מעוררי השראה ואמיצים, ואנחנו גאים להיות שותפים.

יש לנו עוד הרבה עבודה, כמו שאמרה עינב צנגאוקר המופלאה: "אנחנו נכנסים לשלב חדש במאבק, בואו נבטיח יחד שהמלחמה מסתיימת וכולם חוזרים עד החטוף האחרון!". אנחנו יחד עד החטוף האחרון. אלה שבועות קריטיים שבהם אסור לנו להירדם בשמירה עד שכולם חוזרים הביתה.

גם לאחר מכן, נמשיך להיאבק ולא נוותר עד שתהיה כאן ישראל דמוקרטית, שיוויונית, שוחרת שלום ובטוחה לכולם - יהודים וערבים, ישראלים ופלסטינים. יחד נבנה ונשקם את מה שהרסה ממשלת החורבן. זה עלינו ובידיים שלנו! אנחנו הרוב משני צידי האוקיינוס, וזה אפשרי.

מדבריה של שמרית בראון קמין

בהפגנת מחאת העם בחיפה, 18.1

איזה שבוע זה היה. אחרי מעל לשנה של מאבק, נראה שאנחנו יכולים סוף סוף לנשום קצת אוויר. השמחה הגדולה על עסקת החטופים והציפייה לחיבוקים המרגשים עם המשפחות שכבר היו צריכים לקרות מזמן, מתערבבת בעצב גדול על כל החיים שיכלו להינצל, וגם בחשש לבאות - לכך שבאמת נוכל לראות פה בהקדם את כל 98 החטופות והחטופים. כולם צריכים לחזור הביתה עכשיו! זה פיקוח נפש.

קוראים לי שמרית בראון קמין, במקור מקיבוץ גן שמואל. אני חיה בשנים האחרונות באזור סן פרנסיסקו, ואני חלק מקבוצת "אנאקספטבל", תנועת המחאה הישראלית בחו"ל, ואני פה היום להגיד לכם: אתם לא לבד!

יש ישראלים ויהודים בכל העולם שתומכים במאבק להשבת החטופים, להפסקת המלחמה ולמען הדמוקרטיה הישראלית. הם יוצאים איתנו להפגין בערים רבות בארה"ב, בקנדה, באוסטרליה ובאירופה, ובשם כולנו - אנחנו איתכם! אני רוצה להגיד תודה לכם הנמצאים כבר שנתיים ברצף ברחובות. העסקה להשבת החטופים לא הייתה נחתמת בלי המפגינים שיצאו מהבית ללא הפסקה ומבלי להתיימש. תנועת המחאה בחו"ל הוקמה ב-2020 - כשבישראל היה סגר קורונה והתחילו הפגנות בגשרים נגד ראש ממשלת החורבן. הסתכלנו עליכם מסן פרנסיסקו, במסירות ובנחישות, ואמרנו: גם לנו יש גשר אחד על המים - ויצאנו להפגין בסולידריות איתכם משם. קראנו אז באנגלית: "ראש ממשלה המואשם במעשים פלילים - זה בלתי מתקבל על הדעת", באנגלית "אנאקספטבל".

וגם היום אנחנו נקרא מפה: הפקרת החטופים 470 ימים בעזה - אנאקספטבל! שליחת חיילים למותם במלחמה שתכליתה חזון משיחי הרסני והישרדות פוליטית של הממשלה - אנאקספטבל! האסון ההומניטרי בעזה - אנאקספטבל! דהירת ההפיכה המשטרית בחסות עשן המלחמה - אנאקספטבל!

אנחנו דואגים משם להזכיר לכל שר ולכל חבר כנסת בקואליציית החורבן שהם אינם רצויים גם בארה"ב, ושהבושה תרדוף אותם לכל מקום בו ילכו. אלפי ישראלים ויהודים מוכנים להקפצה בכל רגע נתון. כשביבי נאם בקונגרס, עמדנו והפגנו בחוץ עם משפחות חטופים. אנחנו לא ניתן להם לטייל בעולם ולשדר עסקים כרגיל בהמשיכם לחרב ולהפקיר. כמוכם, גם בארה"ב אנחנו משלמים מחיר על כך שאנחנו מבקרים את הממשלה. נזקי ממשלה שמקדמת מדיניות קיצונית, משיחית והרסנית משפיעים עלינו ועל כלל הקהילות היהודיות.

במסגרת עבודתי, זכיתי להכיר מקרוב קהילה יהודית נפלאה, אוהבת ישראל ואכפתית מאוד לכל מה שקורה כאן. הם הותקפו ותויגו כעוכרי ישראל בגלל השמעת הביקורת על מדיניות הממשלה. הם שותפים מלאים ואמיתיים למאבק שלנו כאן.

וחשוב להזכיר: למעלה מ-70% מיהודי ארה"ב, רוב מוחץ, הצביעו בבחירות האחרונות למפלגה הדמוקרטית, והם גאים בקהל הגדול הזה שקם ויוצא כאן לרחובות בשם הערכים של שוויון, ליברליות ודמוקרטיה.

רבנים ורבניות, חברי קונגרס וחברי קהילה - מצביעים ברגליים ויוצאים להפגין יחד איתנו, הישראלים והישראליות בשיתוף פעולה מרגש, מחבר וחוצה קהילות. הם יודעים שהרוב בישראל אינו מיוצג בידי ממשלת ההפקרה. הם

לחלץ את הרווחה מהקונספציה שנשלה

שלישית, חיוני להדק את הפיקוח על העמותות והגופים הפרטיים שמפעילים מסגרות רווחה. דו"ח מבקר המדינה מ-2016 חשף כי חלק מהעמותות המפעילות מסגרות בתחום בריאות הנפש אינן עומדות בתנאי המכרזים – ובכל זאת ממשיכות לקבל תקציבים מהמדינה. מחדל זה חושף את חוסר האחריות המערכתית. פיקוח הדוק יותר לא רק יבטיח שמדריכים יקבלו את התנאים שמגיעים להם, אלא גם שהמטופלים ייהנו משירותים ברמה גבוהה יותר. רביעית, המדינה חייבת להגן על המדריכים עצמם, במיוחד על זכויותיהם הבסיסיות כעובדים. מדריכים המנסים להתאגד או לשפר את תנאי העסקתם נתקלים לא פעם באיומים, בדיכוי ואפילו בפיטורים מצד המעסיקים. כאשר המדינה מעלימה עין או נמנעת מלהתערב, היא שולחת מסר ברור לעובדים: אתם לכד במאבקכם. לכן גיבוי ממשלתי ואכיפה של זכויות עובדים הם תנאי הכרחי לבניית מערכת המכבדת את עובדיה.

השינוי אפשרי

חייבים להבין שהמצב הגרוע הנוכחי משפיע לא רק על המדריכים עצמם, אלא גם על המערכת כולה. עקב המחסור החמור במדריכים כתוצאה מהתנאים הירודים, אי-אפשר להרחיב שירותים או לשפר אותם. מסגרות קיימות מתפקדות בתת-תקן, מטופלים נותרים ללא מענה מספק, והבעיות הקיימות רק מעמיקות. השקעה בתנאי העסקה, בהכשרה ובפיתוח כוח האדם אינה רק חובה מוסרית. זה גם מהלך כלכלי וחברתי נכון. מדרך שיקום ונוער ששכרו הולם והזוכה בהכשרה מקצועית ובתמיכה מתמשכת יוכל ללוות מטופלים בצורה אפקטיבית יותר, לסייע להם להשתלב בחברה ולמנוע הידרדרות למצבים חמורים יותר.

מעבר לכך, עליית איכות השירותים תחסוך למערכת הרווחה והבריאות משאבים אדירים. טיפול נכון ומקצועי בשלבים מוקדמים חוסך את העלויות הגבוהות שמגיעות עם משברים חמורים יותר, כמו התמודדות עם עבריינות, אשפוזים חוזרים או ניתוק חברתי. השינוי הזה אפשרי. הוא דורש רצון פוליטי, הקצאת משאבים והתייחסות אמיתית למדריכים כאל אנשי מקצוע מרכזיים במערכת. עלינו להפסיק לראות בהם כוח עבודה זול ומתחלף, ולהתחיל להכיר בתפקידם החיוני כעמוד התווך של מערך הרווחה.

השאלה איננה אפוא אם עלינו לשנות את המצב – אלא מתי נפעל, לפני שהמשבר יחמיר עוד יותר. אם תימשך התפיסה השגויה, נמצא את עצמנו מול שוקת שבורה: אין מספיק מדריכים בעוד שירותי הרווחה קורסים נוכח הביקוש הגובר. בעיה זו אינה חדשה: בדיונים בכנסת התריעו על כך כבר לפני שנים.

אבל מה יקרה לאלה שטרם פנו לעזרה? כמה נורא לחשוב שאנשים נמנעים מלבקש סיוע כי אינם מאמינים שהמדינה אכן תעזור להם. ומה יקרה אם כל הנוזקים יפנו בבת אחת? האם יהיו מספיק מענים? התשובה ברורה: אין מספיק מדריכים, כי כמה אנשים מוכנים לעבוד בשכר מינימום בתנאים קשים כאלה? כמה מדריכים יסכימו לוותר לאורך שנים על השכלה מקצועית וקידום? כל עוד המצב נותר בעינו, תימשך התחלופה הגבוהה ומערכת הרווחה תישחק עוד יותר. רק כשאנחנו, האזרחים, נדרוש מענה ראוי לעצמנו, נוכל לשנות את המציאות ולבנות מערכת המסוגלת לעזור לכל מי שזקוק לה ללא השהיה ובאופן הנכון.

חיים כספין

אנחנו חיים לעיתים עם קונספציות – תפיסות שגויות המעניקות לנו תחושת ביטחון מדומה בעת שהמציאות קורסת מתחת לרגלינו. אחת הקונספציות המסוכנות ביותר היא האמונה, לפיה מערכות הרווחה והבריאות בישראל פועלות בצורה מספקת. בפועל, הן מתקשות לספק מענה בסיסי לאוכלוסיות הפגיעות ביותר וגם לאנשי המקצוע הנמצאים בקו החזית – מדריכי השיקום והנוער.

הדרך לחולל שינוי במערך הרווחה מתחילה בהבנה פשוטה אך חיונית: אי אפשר לצפות לשירותי רווחה מתפקדים, איכותיים ויעילים כל עוד מדריכי השיקום והנוער נשחקים בעבודה בתנאים בלתי-אפשריים. אנו מצפים מהם לעמוד בחזית המערכת, להיות דמויות משמעותיות עבור מטופלים הנמצאים בצמתי קריטיים של חייהם, ולעשות זאת מתוך תחושת שליחות. אך בפועל, שכרם ותנאי עבודתם אינם משקפים כלל את העומס העצום של תפקידם.

חברה הנחלשת מבפנים

מה המחיר שכל אחד מאיתנו משלם כשהעוני גדל והפערים מתרחבים? חברה שבה אנשים רבים יותר נזקקים לשירותי רווחה אך לא מקבלים מענה מספק היא חברה הנחלשת מבפנים. עוני אינו רק בעיה של הפרט – הוא מחלחל ומשפיע על המערכת החברתית כולה: על הכלכלה, על תחושת הביטחון ברחובות, על הבריאות הציבורית, ועל היכולת של החברה לשמור על סולידריות חברתית.

כאשר שירותי הרווחה קורסים, מתגלגל הנטל לכל פינה בחיינו: יותר אנשים מוצאים את עצמם ללא מענה במצבי משבר, הפגיעה עולה, והקהילות שאנחנו חיים בהן מאבדות מהחוסן שלהן. חברה המתעלמת מהחלשים בתוכה פוגעת לא רק בהם, אלא גם בעצמה – היא מאפשרת למעגלי המצוקה להתרחב ולהיות נטל כבד יותר על כולנו.

כל אחת ואחד עלול, ברגע מסוים בחייו, למצוא עצמו זקוק לעזרה: בעקבות משבר אישי, אתגר בריאותי או אירועים שלא בשליטתנו. ברגעים אלה, מערכות הרווחה והבריאות אמורות לתמוך בנו. לכן השאלה שצריכה להישאל היא: האם מערכות אלה אכן מסוגלות לעמוד לצדנו כשנזדקק להן?

מה שנדרש לעשות

כדי שזה יקרה, ראשית יש להעלות את שכרם של המדריכים לרמה שתאפשר להם לקיים אורח חיים יציב ומכובד. כיום, שכרם של מדריכים רבים אינו עולה על שכר המינימום ולעיתים אפילו נמוך מכך. המצב מאלץ אותם לעבוד בכמה עבודות רק כדי לשרוד. רמת השכר הנוכחית אינה מתגמלת אותם על מאמצייהם. וכך קורה שאנשים איכותיים נוטשים את התחום. שכר הולם אינו רק עניין מוסרי – הוא תנאי בסיסי לגיבוש כוח אדם יציב, מקצועי ונאמן למערכת לאורך זמן.

שנית, הכשרה מקצועית למדריכים חייבת להפוך סטנדרט מחייב בכל מסגרת שיקום. כיום, במקרים רבים, מדריכים נכנסים לתפקידיהם עם הכנה שטחית בלבד, אם בכלל. הם נדרשים להתמודד עם מצבים מורכבים – משברים נפשיים, התפרצויות אלימות, טראומות של מטופלים – ללא הכלים המתאימים לכך. על ההכשרה לכלול לא רק הבנה תיאורטית של עקרונות פסיכולוגיים וחינוכיים, אלא גם הכנה מעשית להתמודדות בשטח. מדרך שמצויד בכלים אלה, בכוחו להעניק טיפול טוב יותר למטופלים, להרגיש בטוח בתפקידו ולהימנע משחיקה מיותרת.

ראיון עם מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הטורקית קפיטליזם, ג'האדיזם וניאו-עות'מאניות

אוהבות עד מאוד אחת את השנייה – כל עוד ההון זורם והרווחים פורחים תוך ניצול המצב שנוצר באזור.

איך אתה מנתח את המצב בסוריה לאחר ניצחונם של הכוחות הפונדמנטליסטים? ניצחון זה גרף שבחים בעיתונות הבינלאומית ובקרב המעצמות הגדולות. אך חרף ההצהרות, האלימות בסוריה נמשכת וניכר שרבים שם לא שכחו את עברם הטורריסטי-ג'האדיסטי. האם סוריה בדרכה להפוך מדינה אסלאמיסטית או שיחול בה פיצול בין עדות ואזורים? מה יהיו השלכות המצב הזה על לבנון ועל איראן?

שיהיה ברור: אידיאולוגיית הג'האדיזם היא ריאקציונית, אך מסוגלת להשתלב היטב במשטר הקפיטליסטי המודרני. יש לה גישה מאוד פרגמטית לגבי "איך עובד הביזנס" ואיך ניתן לצבור רווחים. הקפיטליזם הוא משטר ברברי, כך שפונדמנטליזם קיצוני וקפיטליזם יכולים לדור בכפיפה אחת. שום דבר טוב לא ייצא לעם הסורי משילוב זה. לסוריה מבנה מדינתי חלש במיוחד ולכן צפויים סכסוכים פנימיים אין-סופיים. אולם ניתן גם להניח שבהתערבות המעצמות הזרות ניתן יהיה להגיע ל"פאקס אימפריאליסטי" שיקדם את "ניהול הסכסוך" הפנימי. קרי, סוג של יציבות כאוטית. הכל תלוי בדינמיקה המהפכנית בסוריה ובאזור. ההתפתחויות בלבנון, בעיראק ובאיראן ישפיעו על סוריה. אבל את הנזק הגדול יסב טורקיה והברית הריאקציונית.

ומה לגבי יחסה של טורקיה לכורדים?

השאלה הכורדית בטורקיה תמצא את פתרונה בטורקיה עצמה ועל בסיס המאבק המעמדי. יש הסבורים שעם התפוררותן של איראן, עיראק, סוריה וטורקיה ניתן יהיה להקים מדינה כורדית עצמאית. אך לא ניתן לעשות זאת כעת כפי שלא ניתן היה לעשות לפני מאה שנה. מי שסבור כך לא מבין את ההשלכות של מעשיו או שלא אכפת לו. קידום הרעיון של מדינה כורדית כתולדה מהתפוררותן של מדינות קיימות יהיה הרה אסון. מהלך כזה יוביל לסכסוכי דמים אין-סופיים שיחזקו את האימפריאליזם האמריקאי ואת ישראל. יש הטוענים שפועלו של ארודאן בשאלה הכורדית נועד למנוע את כינונה של מדינה כורדית עצמאית. אך זה לא כך. ארודאן עושה שימוש ב"טורר הכורדי" כדי לחסל את הכוחות הדמוקרטיים והמתקדמים בטורקיה. בכך הוא פועל להגיע להבנות מסוימות עם האזור האוטונומי הכורדי בסוריה – כפי שעשה מול האזור האוטונומי הכורדי בעיראק. אין לשכוח שההנהגה הכורדית בעיראק היא בת ברית של טורקיה, ארה"ב וישראל. במקרה הזה, הכסף מדבר. הבורגנות הכורדית לא מבחינה בין עדות ודתות ברגע שניתן להפיק רווחים. "אם התנועה הקומוניסטית באזור מעוניינת לצעוד קדימה, עליה לנתן את הסטראוטיפים של העבר, להיאבק בעדתיות ולהפסיק את הכיתחיות. היא גם חייבת לנקוט עמדה נחושה ועקבית נגד האימפריאליזם האמריקאי ונגד תוכניותיו" – אמר אוקויאן בסיכום הריאיון.

נמרוד עובד

כמאל אוקויאן, מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הטורקית (צילום: איל מניפסטו)

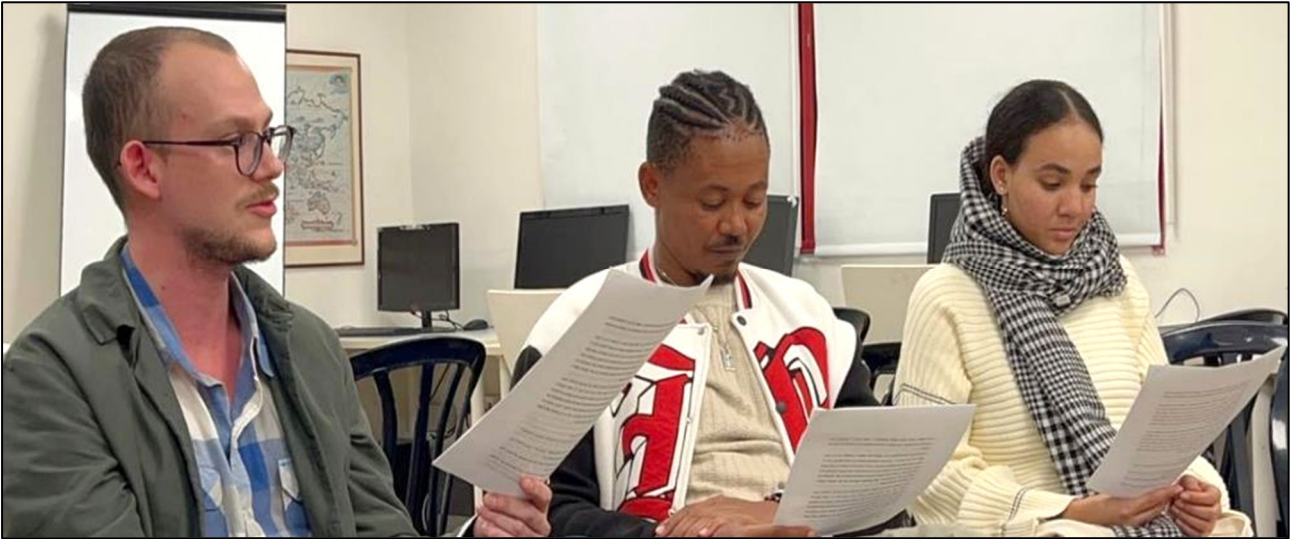
תחת הכותרת "ג'האדיזם, קפיטליזם וניאו-עות'מאניות", פרסם העיתון הקומוניסטי האיטלקי "איל מניפסטו" בשבוע שעבר ראיון עם מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הטורקית, כמאל אוקויאן. להלן קטעים מהריאיון הארוך שקיימה באיסטנבול העיתונאית מרינלה קורג'יה.

ממשלת ארדואן לקחה חלק פעיל בנעשה בסוריה מאז 2012. בין היתר התירה לג'האדיסטים ממדינות רבות לעבור בטורקיה כדי להילחם בסוריה ואימנה אותם לקראת כיבוש חלקים מסוריה. מהי עמדתכם?

הקומוניסטים הטורקים הביעו התנגדות למהלך כבר מראשיתו. כאשר רבים חגגו את "האביב הערבי" ואף אמרו שבסוריה "החלה המהפכה", התרענו שחמושים ג'האדיסטים בעלי אזרחות זרה אומנו על אדמת טורקיה בידי מדינות נאט"ו ונשלחו להילחם בסוריה.

מהו היעד של ארדואן: להקים במזרח התיכון מחדש את האימפריה העות'מאנית? ומה עם התוכניות של ישראל וארה"ב באזור? האם קטאר יכולה למלא תפקיד מרכזי בסוריה הודות לכוחה הכלכלי הרב?

ניאו-עות'מאניזם היא האידיאולוגיה של ארדואן וידידיו והם לא מוכנים לוותר עליה. אך הם מנסים לישמה בהתחשב במציאות הבינלאומית המשתנה תוך שמירה על הברית ההיסטורית עם ארה"ב. לפעמים יש מתחים בין שתי המדינות. אבל כעת נהיה עדים לעידן חדש ביחסים של טורקיה עם ארה"ב – עידן של שיתוף פעולה וקידום מטרות משותפות. זה רצונו של המעמד הקפיטליסטי הטורקי, אשר מעוניין בטיפול קשרים אמיצים בין טורקיה לבין ארה"ב, בריטניה וגרמניה. זו הסיבה ליוזמות הדיפלומטיות החדשות של אנקרה. ההון הקטארי עושה שימוש תדיר בטורקיה כקרב קפיצה למדינות נוספות ומשקיע בהן הון רב. אנו מגדירים מערך כוחות בינלאומי זה בתואר "הקואליציה הריאקציונית". מדינות אלה

גולי דולב-השילוני (משמאל) קורא קטעים מספרו במרכז לקידום פליטים אפריקאים בדרום-תל אביב (צילום: "זו הדרך")

"צולול": סיפור התבגרות פוליטי

התנדב בעמותות הפליטים בארץ מכיר היטב. אבל זו רק מחצית מההישג הספרותי של הרומן. הספר של דולב-השילוני משקף משימה נועזת: הוא מבקש לבדוק האם עוד נשאר משהו מהאוניברסלי, מהקולקטיבי, האם במציאות שלנו עוד אפשר להרגיש משהו אמיתי, אבל בו בזמן לא לזנוח את העצמי, את המבנה הבסיסי המאפשר לחוות ולעבד חוויות פוליטיות והיסטוריות? שאלות אלה נשאלות ברומן באופן מפורש, ומקבלות תשובות מהממות רק מעצם כתיבתן והצגתן. המציאות הסוריאליסטית של נווה שאנן היא מפתח לזרות ולהרמוניה כחוויות אנושיות.

מעבר לכך שהספר כיף מאוד לקריאה, אני ממליץ מאוד לקרוא אותו משום שבעיקר זה ספר חשוב. הוא מבהיר מה התפקיד של טקסט ספרותי עברי בימים אלה, לאן אפשר לשאוף, ומה האפשרויות החדשות שטקסט כזה עשוי לספק. במקום לוותר, כתבו, תהיו גולי.

תום קורי

מפגש על הספר "צולול" בהשתתפות המחבר גולי דולב-השילוני, הסופרת שהם סמיט וד"ר מתן קמינר יתקיים בגדה השמאלית, (אחד העם 70, ת"א) ביום שני, 10 בפברואר, בשעה 19:30.

בכורה בחיפה של הסרט 'הברזילאי' אני עדיין כאן'

הקרנת בכורה של הסרט הברזילאי "אני עדיין כאן" (2024), פורטוגזית, תרגום לעברית ולאנגלית) במוזיאון טיקוטין לאמנות יפנית בחיפה תתקיים ביום חמישי הקרוב, 30.1, בשעה 19:00. במרכז הסרט - סיפורו האמיתי של חבר קונגרס לשעבר, שנלקח לחקירה משטרתית בימי הדיקטטורה הצבאית הפרו-אמריקאית ב-1971, ועקבותיו נעלמות. הבמאי המוערך וולטר סאלס ("תחנה מרכזית ברזיל", "דרום אמריקה באופנוע") מביא למסך את ספרו הביוגרפי של אחד מבני משפחתו. הסרט זכה בפרס התסריט הטוב ביותר בפסטיבל ונציה האחרון ומייצג השנה את ברזיל בתחרות האקדמיה האמריקאית לקולנוע (המכונה תחרות האוסקר).

איך כותבים רומן בשנת 2025? ועוד בישראל 2025? שתי האפשרויות הברורות מאליהן לא מספקות. האחת: התמקדות בסנטימנטליות במטרה לברוח מהעכשיו, התרפקות במחיר של התנתקות; השנייה: ספרות מגויסת - דריסה של החוויה האינדיבידואלית וזניחה של הרגש ושל האנושי הנמצאים גם כיום.

קיימת גם אפשרות שלישית, והיא נמצאת בדפי "צולול" (משוגע בטיגריס) שכתב חברי גולי דולב-השילוני ושפורסם בהוצאת פרדס. במרכז הרומן - סיפור התבגרות. גיבור הרומן עובד בעמותה המגישה סיוע לפליטים ממדינות אפריקאיות ונמצאת בשכונת נווה שאנן. הרומן מדלג בין העדויות שמביא הגיבור, דן, ממפגשיו, לבין הרשמים שאותם הוא מעבד על אותם אירועים. הדילוג הזה מרכיב מהלך מרתק בין סיפורי פולקלור מודרניים לבין האופן שבו הם נספגים בתודעתו של הגיבור.

המציאות של דרום תל אביב מפגישה את הגיבור עם פסיפס אנושי מורכב, שנגלה אליו כל פעם בצורה אחרת. פעם אחת דרך פיתחאווי שלמד גרפיקה באריתריאה ועשה לעצמו שם כמלך הזיפנים של נווה שאנן; פעם אחרת דרך רייצ'ל המתנדבת האמריקאית בעלת הכוונות הטובות שבפועל גורמת יותר נזק מתועלת; ופעם אחרת דרך הזונות, הזנאים והסרסורים שמזכירים לגיבור ולקורא בכל רגע היכן הם נמצאים.

המעשים שמתאר הגיבור משקפים קהילה כפי שהוא תופס אותה, ובכך משקפים את כל המנעד הרגשי שיש לחוויה האנושית להציע - מהומור משוגע ויומיומי עד המטורף והאכזרי ביותר. כל זה מסופר ביופי וברגישות דווקא מנקודת המבט של האאוטסיידר: הנער התל אביבי שכאילו גדל בתנאים מושלמים, אבל מרגיש תלוש - תלוש מהחברה שלו ותלוש מהקהילה שבה הוא מחליט להטמיע את עצמו.

זהו סיפור התבגרות הן במובן הקונבנציונלי הן בפרשנות מקורית ורגישה, שכן האינטראקציה היומיומית עם אוכלוסיית הפליטים הנדרפים ועם המציאות הבלתי נסבלת של שכונות המצוקה בדרום תל אביב הופכת את הרומן לסיפור התפכחות. במרכזו, ייסורי הגיבור: איך אפשר מצד אחד לא להישאר אדיש לזוועה, ומצד שני לשמור על הנעורים, על המשחקיות, על החוויה האינדיבידואלית? זה קונפליקט שכל מי שעבד או

מתקפה נגד החברה הערבית

מהווה הסלמה מסוכנת במתקפה נגד הציבור הערבי וזכותו לחיות בביטחון". עוד גינו את מעצם של ראש וועדות הפיוס, השייח' סלאח, חבר הוועדה מוחמד ג'בארין ומספר חברים הפועלים באזור המשולש.

"החלטת שר הביטחון מהווה הסלמה מסוכנת והרת אסון במתקפה אותה מנהלת הממשלה הפשיסטית דרך דה-לגיטימציה כלפי מנהיגות הציבור הערבי וועדת המעקב, לא רק בעוון פעילותה הפוליטית אלא גם לאור פעילותה החברתית. מדובר בחלק ממסע הממשלה להצית את 'חזית הפנים' נגד החברה הערבית כדי לכסות על כישלונה של הממשלה בהשגת יעדי המלחמה על עזה", הדגישו.

המשטרה סגרה בשלישי (28.1) את משרדי התארגנות 'אפשאא אלסלאם' (הוועדות להפצת השלום) באום אל פחם, שפועלת ליישוב סכסוכים בחברה הערבית. עמותת 'מואססת אלסילם אלאג'תמאעי ללאצלאלח ואלתחכים', שמממנת את פעילות הוועדות, נסגרה אף היא.

זאת, בעת שארבעה גברים מהחברה הערבית נרצחו מאז תחילת השבוע בשלוש תקריות שונות, אך עד כה המשטרה לא עצרה חשודים באף אחד מהמקרים. על פי מעקב עיתון "הארץ", מתחילת השנה, תוך פחות מחודש, נרצחו בחברה הערבית 17 בני אדם. כך הוכפל בחודש ינואר מספר הנרצחים בחברה הערבית לעומת התקופה המקבילה אשתקד.

את הוועדות להפצת השלום הקים השיח' ראאד סלאח, מנהיג הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית, שהוצא מחוץ לחוק ב-2015. שר הביטחון ישראל חתם על צו שמוציא את הוועדות מחוץ לחוק, והכריז עליהן כעל ארגון טרור, בטענה שהן זורע של הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית.

המטרה המוצהרת של הוועדות היא התמודדות עם סוגיית האלימות במגזר הערבי. לאחר שחרורו של סלאח מהכלא ב-2021, ועם התפשטות הפשיעה והאלימות, התרחבה פעולת הוועדות לכל רחבי הארץ. כיום פועלות הוועדות תחת וועדת המעקב העליונה. לטענת המשטרה, "מעבר לפעילותן הרשמית הוועדות מפיצות את האידאולוגיה של הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית בקרב החברה הערבית בישראל".

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון (חד"ש) והמפלגה הקומוניסטית (מק"י) גינו את החלטת שר הביטחון להוציא את הוועדות מחוץ לחוק. "הוצאת וועדות הפיוס אל מחוץ לחוק

חד"ש עובדים

מה זה מעמד העובדים?

הרצאה של עו"ד מור סטולר

יום חמישי 30.1 | 19:00 | אחד העם 70 ת"א

שותפות השלום

היידפארק ארגוני שלום

יום שישי 31.1 | 15:00 | רוטשילד 1, ת"א

חד"ש תל-אביב

ארה"ב בעידן טראמפ

וובינר בהשתתפות ד"ר אלי קוק

ונמרוד פלשנברג

הרשמה דרך הרשתות החברתיות של חד"ש

יום רביעי 5.2 | 20:00

מסרבות

הפגנת תמיכה בסרבני המלחמה

איתמר גרינברג ונטע לס

יום שבת 8.2 | 13:00 | כלא 10 כפר יונה

השבוע לפי איתי בנימיני

zoha.org.il

זו הדרך ברשתות החברתיות

וואטסאפ

טוויטר

פייסבוק

אינסטגרם

טלגרם

